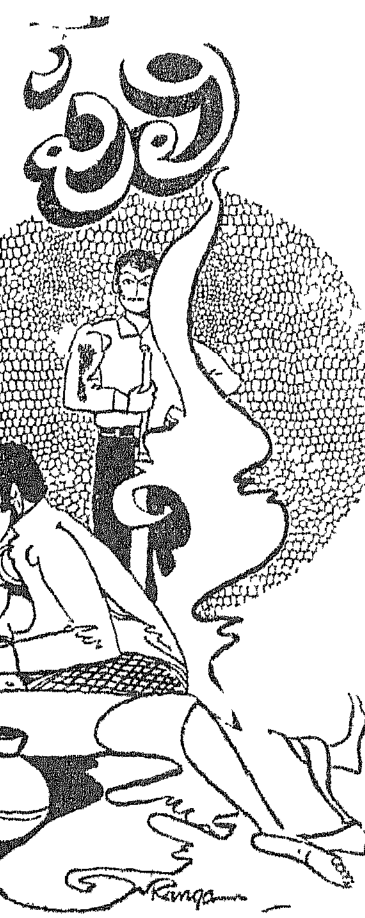

పులి వేటకు వెళ్ళేవారికి పులి కనిపించకపోతే, వేట దొరక్కపోతే పెద్ద అవమానంగా భావాడు కానీ. పులి బెగరు చూపి, ఎవరో అడవి జంట ప్రయాణం సాగించారని తెలిస్తే ... నవ్వుకుంటారు. అదుగో పులి అంటే ఇదుగో తోక!

శ్రీకాకుళ నాటి అని విశాఖ జిల్లా, జయపురం మీ శ్రీకాకుళం దిశా, గజపతి తాలూకాా.

కథాస్థలం పాలకొండ తాలూకాలోని వీరఘట్టం చెప్పాను.

వీరఘట్టం అంటే చాలా మంది ఎరిగుంటారని నా నమ్మకం. ఎందుకంటే జగద్విఖ్యాతి గాంచిన కోడి రామమూర్తిగారి జన్మస్థలం అది. కోడి రామమూర్తి ఎవరయ్యా అనడిగే అమాయకులు ఎవరైనా ఉంటే వాళ్ళకి ఆయన విషయం తెలియాలి గనుక — బాబుల్లాల నాటి కో మహాభావుడు ఏనుగుని వక్షఃస్థలంగా రెండు చేతులతోటీ ఎత్తేవాడనేవారే, ఎటువంటి ఇనప గొలుసులైనా వుట్టుక్కున తెంచేవాడని—అద్భుతే, ఆయనవన్నీ వనాలు.

అంతేకాదు వీరఘట్టం బ్రిటీషువాళ్ళ రోజుల్లో ఫారెస్టు రేంజిస్టేషన్‌గా ప్రసిద్ధి కెక్కింది.

వీరఘట్టం ఊరవతల, అనే—రోడ్డు లాంటి బండి బాట వెంబడి పోతే ఓ పది మైళ్ళు దూరం పోయాక ఏటవాలుగా ఎగబాకుతుంది. ఆ రోడ్డు వెంబడి విప్పుగా ఎదిగున్న ఒక్కొక్క వృక్షాన్ని చూస్తే — ఓహో ఇక్కడే ఎంత పెద్ద వృక్షాలున్నాయో? అరణ్యానికి పోతున్నాం. అప్పుడే వృక్షాలు ఇంతెంతటి మొదళ్ళు గొలవ్వాలేమో? అనిపిస్తుంది. ఆ పంట పొలాల గట్ల వెంబడి నాలు గడుగులు వేసి ఒక వంతెన దాటితే అక్కడ ప్రారంభ మవుతుంది "వీరఘట్టం—దోనుబాయి" రోడ్డు. ఈ రోడ్డు ఇరవయ్యవ శతాబ్దపు మొదటి శతాబ్దిలోనో లేక రెండవ దశాబ్దిలోనో సరిగా గుర్తు లేదుగాని మొత్తానికి బ్రిటీషు వాళ్ళ హయాంలో వేయబడింది. ఈ రోడ్డు విడిచి పదమూడు మైళ్ళని గుర్తు. కరెక్ట్ గా చెప్పా. అక్కడే ప్రారంభమవుతుంది రోడ్డు కిరు ప్రక్కలా రిజర్వు ఫారెస్టు. పలచగా ప్రారంభమైన అడవి చదునుగా పోతున్న రోడ్డు వెంబడి పోనుపోను చిక్కనై, దట్టమై, ఎదిగిపోతూ నా చిన్నప్పటి ఊహల్లో ఊహించుకున్న అప్పు డావతలి అడవికే — ఆనా పాపులు దూరని కారడవి, చీమలు దూరని చిట్టడవి ఉపసంహారాలకి వాచ్చవ రూపాన్ని చూపెడుతూ ఉంది. సుమారు ఆరు మైళ్ళు పోయాక అక్కడ విసగోరకొండల్లో రెస్టు హౌస్. ఆ రెస్టు హౌస్ పరిసరాలు మహారణ్యమే మరి! ఆ బంగ్లాను దాటి కొంతదూరం పోయాక మరుసటి రోడ్డు. కాని కథాస్థలం విసగోర రెస్టు హౌసే గనుక ఆ పై రోడ్డు సర్వస్వ అక్కడితో వదిలేస్తాను.

టేకు, గుగ్గిలం, నల్లమద్ది, యేగిస, కంబ, కుంకుడు, పనస, నరవ, తాండ్ర, ఉసిరిక, చిరుమామి, దిరిశెన, చిందుగ, కొడిశ, రేగు, నల్లరేగు, చింత, మామిడి, మునిపి, బిల్ల, గాత, అబ్ది, గొట్టి, కొండగోగు వగైరా వగైరా అనేక జాతులు అప్పటి వృక్ష సంపద.

వృక్షరాజాలైన టేకు, గుగ్గిలం అప్పటి సహజ సంపద కాకపోయినా, నేల, తేమ, గాలి, వాతావరణ అను కూలమైన తోటలు టేకు విస్తరణ కార్యక్రమంలోనే కొల్లవారి కాలంలోనే కృత్రిమంగా అటవీశాఖ వేసిన టేకు తోటలు విపులగా ఎదిగి దట్టంగా మొదళ్ళుగా ఉన్నాయి. ఒరిస్సా నుండి వెళ్ళుల విస్తారాలు వేసి లోపల పడి వలసలు వలసలుగా అగుపించే గుగ్గిలపు మరకలనే సాల్ సీడ్స్ అంటారు. పాలువ వృక్షాలంటే ఈ గుగ్గిలం చెట్లే. వలస వచ్చినా ఆ వారకాల అప్పటి వేడు సహజ సంపదే.

ఎన్నెన్నో జాతులకి మృగరాజైన, గజరాజును చేర్చలేము గాని ఒకప్పుడు అడవి దున్న ఈ ప్రాంతాల్లో ఉండే దంటారు. వేట వారసులు తెల్లకుండా నశించి పోయిందన్న చిరుతపులి కథా కాలం నాటికి క్రూరజంతువులతో అక్కడక్కడా కనిపిస్తూనే ఉండేది. పులులకు చిందుగ బక్క, చిరుతల గండ్లు కొదవలేదు. కణితి, దుప్పి, లేడి, జింక, వగైరాల విస్తారం. బహు అరుదు అవబడే మౌస్ డీర్. ఇప్పుడు ఉరిడవంది అనే పేరుతో విరివిగా కాకపోయినా అనేక మార్లు కనుపిస్తూ ఉంటుంది. ఎలుగు, తోడేలు, నక్క, అడ వెరిగిన జంతుతతి. ఇదీ అప్పటి వన్య ప్రాణి సంపద.

'జైరాజ్'

విసగోర రెస్ట్ హౌస్ ఆదిలో ఫారెస్ట్ ఇన్స్పెక్టర్ షెడ్‌గా నిర్మింపబడింది. రిజర్వు ఫారెస్టు దాటాక ఎక్కడో కొండవాలు ప్రాంతంలో ఉన్న విసగోర గ్రామమే ఈ విడిదికి సమీప గ్రామం. దాంతోపాటు ఆ పేరు పెట్టారు గాని, నాస్తానికి కటిక నట్టడవిలో ఏకాంత విడిది. అధికారుల సదుపాయాని కిలా కట్ట బడింది. ఒకప్పుడు పొప్పు కప్పుతోను, వెదురు తడకల మీద కుట్టే మెత్తని మట్టి గోడలతోనూ కట్టబడిన ఆ షెడ్డు ఈ నాడు చుట్టూ ఎత్తరుగులతోనూ, ఒక గది, వెనుక వసారాలో వంటగదితో సిమెంటు ఫ్లోరింగుతో మంగళూరు పెంకుల కప్పుతో రెస్టు హౌస్‌గా పునర్నిర్మింపబడినా అక్కడ బంగళా వాచదు అనేవాడు లేడు. అంగి క్వారణాం పులి.

ఈ బంగళా నిర్మింపబడిన జాగా పులి రేవు. అసలా ఆ ప్రాంతంలో ఉన్న పులులు ఏదో ఒక వేళ నీటికోరకో

[illegible] ప్రతి రోజూ [illegible] [illegible] చేసుకుపోయేవాడు.

[illegible] అది పెరిగి పెద్దదై [illegible] ఒక వాచ్ మన్ ని చేసాడని, వాడు అదే పనిలో ఉన్నప్పుడు [illegible] ఒకానొక రోజు ఒక పులి రాత్రివేళ మిద్దె గోడల్ని బరికేసి తలుపుల్ని నెట్టేసి నానా అల్లరి చేసి తెల్లవారేసరికి వాడు సగం ప్రాణంతో [illegible], [illegible] దారే పోయే బంజారా వాళ్ళు వాడి దీనావస్థ గమనించి వీరి [illegible] చేసి బ్రతికి బైట పడ్డాడని ఇప్పటికీ చెప్పుకునే [illegible] నాటి నుండి ఆ పెద్దకి వాచ్ మన్ లేడు. అది రెస్ట్ హౌస్ గా మారిపోయినా కథ కాలం [illegible] లేదు.

[illegible] వేయాలని [illegible] అక్కడే [illegible] సాధనసాగే సమయం: ఒక [illegible] చేయవలసి వచ్చింది. ఎందుకంటే [illegible]. తెలిసినంతవరకు [illegible] అడవి నరికి నరకగా [illegible] కొమ్మాకొమ్మల్ని భూమ్మీద పరిచి [illegible] కాల్చారు. ఈ పని వీళ్ళే నెలాఖరు [illegible] ఉంచుతారు. ఆ కారణాన్న పని జరుగు [illegible] ప్రాంతానికి సమీపంలో ఉంటామని దివగోర రెస్ట్ హౌస్ లో మకాం చేశాను: సిబ్బందితో. లేబరు అంతా గిరిజనులే. వాళ్ళను దించుకొచ్చి ప్లాంటేషను ఏరియాలోనే మకాం పెట్టించారు సిబ్బంది.

గోర రెస్టుహౌస్ లో దిగినానాడే పైన వంతెనల్ని [illegible] పులి అటకాయించిందని [illegible] వాళ్ళు ఎంత కేకవేసినా భాతరుచేయక కదల్లేదని, ఆ [illegible] బంగ్లా చేరాక మంచినీళ్ళు తాగి [illegible] చెప్పారు. అప్పుడే ఫీల్డు మండి పని ముగించుకుని బంగ్లా చేరాము.

ఏమిటయ్యా? పులట, డేంజరా? — అని గార్డు [illegible].

"డేంజరేం బాబూ, [illegible] ఈ బంగ్లా [illegible] తరచుతరచు చెట్టునీడకు చేరి అడుగుమీద నీడ పోయి అని అదీ తెలుసుకుంది గావాల్ను. నా కళ్ళతో నేను రెండు పార్లు చూశాను" అన్నాడు గార్డు [illegible].

"ఈ [illegible] రాదు గదా [illegible]?" అన్నాను.

"దాని మొహంలెండి, సార్. [illegible] రాదు" అన్నాడు ఫారెస్టరు సత్యనారాయణ.

"వచ్చినా మనకేం ఫర్వాలేదు లెండి. సార్. మన అప్పన్న మిలిటరీ రిటర్న్డు. వాడికి దొరలెవరో బహూకరించిన ట్వెల్ బోర్ డబుల్ బారల్ గన్ కూడా ఉంది. వాడు తోడుగా ఉంటే మనకేం భయంలేదు" అన్నాడు [illegible] గార్డు.

అప్పన్న టీటా [illegible].

"పులం [illegible], సార్. నేను లేబరు కేంపు దగ్గరుండొద్దా? [illegible] లేచి కదిపితేగాని ఎవిమిది గంటలకైనా పనిలోకెక్కరు. నే ఇక్కడుండి పోతే అక్కడ పనికిభంగం. ఏదైనా [illegible]. అందుకు నే అక్కడుండడమే మంచిది" అన్నాడు అప్పన్న.

విశేషం. పని జరిగే స్థలం ఎంతలేదన్నా ఇక్కడికి రెండు మైళ్ళు. ఎంత వానరైనా తెల్లవారుజామున లేచి అక్కడున్నంది ఒంటరిగా వెళ్ళాలంటే వాడికే కష్టమే గాని, పులి...

"పర్లే అప్పన్నా. [illegible] పులి కనిపించిందట. ఈ వేళకి నీవు ఇక్కడే ఉండు" అన్నాను.

ఉండడానికి అయిష్టత ప్రకటించాడు అప్పన్న. పనికి లోటవుతుందని బాధ వెల్లడించాడు.

అంతలో సమీప ప్రాంతంలో పులి ఘాండ్రు మంది.

"అప్పన్నా" — అని — "నడవండి నడవండి అందరూ లోనికి నడవండి" అంటే అందరూ లోనికి నడిచారు. "తలుపు వెయ్యండి" అంటే అప్పన్న వచ్చాడు.

కాసేపు గడిచాక నా ఎటెండరూ, ఇతర టీటు వాచరూ కలిసి సిద్ధంచేసి ఉంచిన భోజనం ముగించాము.

ఈలోపున ఐదుసార్లు అరచింది పులి.

పులి కబుర్లలో పడిపోయాం.

అనే వాటికి అనుభవాలు [illegible] వియర్ గార్డు. [illegible] కొండజాతి వాడేమో తన చిన్ననాటి అనుభవాలు కూడా చెప్పుకు పోతున్నాడు.

[illegible], [illegible] అగండని [illegible] కిటికీలు బిడాయించుకుని అందరము లోపలే పడుకున్నాము.

అర్ధరాత్రి కాలం.

బయట [illegible].

"ఏమిటది?" అంటే — [illegible], బాబూ, అనేకసార్లు [illegible] అనుభవాన్ని బట్టి ఒకొకరు ఏదో ఒకటి చెప్తూ న్నారు — బయట [illegible] డలా.

సర్వీసుకి [illegible]. ఇలాంటి అనుభవం ఇదే మొదటిసారి. అందుచేత వాళ్ళు చెప్పేదల్లా గాఢ్ప్రతో [illegible] నమ్ముతున్నాను.

"పులి చప్పు డెలాగుంటుంది?" అన్నాను.

"అమ్మో, సాదర్ బోద్ సార్! దాని కాలుకింద ఆకు నలగదు. అసలు అలికిడే ఉండదు" అన్నాడు అప్పన్న.

అమ్మలక్కలు

చిత్రం — టి. యస్. వి. ఆంజనేయులు (తెనాలి)

అంతలో వాళ్ళు మూలిగినట్టు ప్రారంభించి ఘాండ్రించింది పులి.

మేమున్న బంగళా తలుపులు అదిరాయి.

ఒక నిమిషం ఎవ్వరూ మాట్లాడలేదు.

అప్పన్నే అన్నాడు—"జతకట్టే టైము, బాబూ. ఆ రకం అరుపు ఆ సంబంధం" అని.

"అంటే తోడు పులి వస్తుందంటావా పరిస రాల్లో?" అనడిగాను.

"మహారాజలాగా" అన్నాడు బుచ్చిదొర.

ఆ రాత్రి తా కబుర్లతోనే తెల్లవార్చాము.

మరునాడు రాత్రి ప్రారంభమైంది అసలు కథ.

ఆరోజు పెందలాడనే బంగళా చేరిపోయాము.

పెందలాడనే వంటలు ముగిశాయి. చీకటి పడే లోగానే భోజనాలు ముగించావం. చీకటి పడగానే తలుపులు మూసుకున్నాము.

అప్పటికే పోలుగైడ సొర్సు పులి అరుపులు విన బడ్డాయి.

రాత్రి తొమ్మిదింటికల్లా సగంమంది నిద్ర పోయారు, ముందు రాత్రి నిద్రలేనందున. మిగిలిన వారు జోగుతున్నారు.

నేను, అప్పన్న మాత్రం మేల్కొనే ఉన్నాము.

నా భయం నా ది, అదో వరదో! పులిగాని వస్తుందా? వస్తే ఏం చేస్తుంది? ఏం జరుగు తుంది? అన్న ఆలోచనలోనే.

పదకొండు గంటలకు బయట ఏదో చప్పుడైంది.

'ఉష్!' అన్నాడు అప్పన్న. చెవులు రిక్కించాడు.

తల తాటించాడు.

"పులా?" అన్నాను.

నా వైపు చూస్తూ, మాటాడొద్దన్నట్టు సైగ చేశాడు.

ఈసారి వరండా మీద చప్పుడైంది.

ఆ తర్వాత తలుపు మీద ఏదో గరగర గీకినట్టైంది.

ప్రశాంతంగా నిద్రపోతున్నవారు లేచారు.

ఎవరికి వారికి పై ప్రాణాలు పైనే పోయాయి.

"అలా చూస్తే లాభం లేదు గొడవచేయండి" అరిచాడు అప్పన్న.

నలుగురూ కేకలు పెట్టారు. నేను కూడా.

తలుపులు, కిటికీల మీద మోదారు.

అప్పన్న రెండు బ్యాటరీల లైటందుకున్నాడు.

తుపాకీ చేతబట్టాడు.

ఎదురుచూస్తున్నాను.

"సందు దొరికితే, బాబూ, అదిలాగ రం వాలి ఉంటుందా? పారిపోతుంటుంది గాని ఎక్కి రాబోయే దాని పిచ్చి దానిది. అందుకని అలా బయటికి వెళ్ళి నా తుపాకీలా ఒక్కటేసి గాలిలోకి. ఏక్కడుంటుందో దాని ఖర్మ! లేదూ, లైటు చూసిన భయానికి ఎక్కి ఇటు రాదు. దాన్ని దూరంగానైనా ఉంచుతాను. పులి ఎలాగుంటుం దో పిలిచేద్దాము. ఏమాటంటారు?" అన్నాడు అప్పన్న.

"అది సర్లేవయ్యా నీవు ఒంటరిగా బయటకి పోతావా?" అన్నాను.

"అవతలి విషయంలో రెండో మనిషి పనికిరాడు, బాబూ" అంటూ అప్పన్న తలుపు తీసుకుని బయటికి కదిలాడు.

వరండాలో అడుగు పెట్టగానే తలుపు గట్టిగా వేసుకోమని సలహా ఇచ్చిపోయాడు.

అప్పన్న ఇలా ఒంటరిగా వెళ్ళడం బాగులే దన్నాను.

"వాడంతే, సార్! భలే ధైర్యస్థుడు. ఎప్పుడూ ఇంతే. ఆ చేతిలో లైటూ, తుపాకీ ఉండాలిగాని వాణ్ణి అసలు పట్టలేం. మిత్రులే పిండం సార్" అన్నాడు ఫారెస్టరు.

పులి ఎక్కడో దూరంగా అరచింది.

"పర్వాలేదు బెదిరి దూరమెళ్ళిపోయింది" అన్నాడు బుచ్చిదొర.

తెల్లవారు జామున ఎప్పుడో వచ్చాడు అప్పన్న. ఇక భయంలేదు పడుకోండి అన్నాడు.

ఇలాంటి అనుభవాలు బోల్డు అనుభవించిన వాళ్ళు గనక అప్పటికే సిబ్బంది తా కునికిపాట్లు పడుతూనే ఉన్నారు.

నే నున్నాను గనక ఫారెస్టరు మొహమాటానికి కళ్ళు నలుపుకుంటూ మేల్కొని ఉన్నాడు.

అప్పన్న అభయహస్తమిచ్చాక నిద్రపోయాము.

తెల వారేసరికి తొమ్మిదయింది.

ఆవేళప్పుడు పైనుండి కిందికి పోయే బండ్ల వాళ్ళు బంగళా చేరారు.

వారికి మా స్వప్న రాత్రి జరిగిన కథ వ్రాసి చెప్పేస్తున్నారు.

వరుసగా రెండురోజులు అలాగే జరిగింది.

గోర బంగళాలో ఫారెస్టు సిబ్బందిని పులి మూడు రోజులుగా ఒకటే అల్లరి పెట్టేస్తుందని విరాలతో వార్త దిశదిశలకూ ఫారెస్టు ఫైర్ పాకినట్టు పాకి పోయింది. పాకిపోయి నేరుగా విశాఖ దాకా చేరిం దట!

నాలుగోరోజు మూడో గంటకల్లా డి. ఎఫ్. ఓ. (జిల్లా అటవీశాఖాధికారి) రెండు జీపుల్లో, వారి బృందంతో వచ్చి గోర బంగళా వద్ద దిగారు.

అప్పుడే ఫీల్డునుండి వచ్చాం అందరం.

ఆకస్మికంగా వచ్చిన అధికార్ని చూసి గాభరాపడుతూ సెల్యూట్ చేశాం.

సరిహద్దు ఆ దగ్గరి ఫారెస్ట్ ఒక్కడూ లేనందుకు ఏమంటారోననే భయం అందరినుండి తొంగి చూస్తుంది.

"[illegible] నరి, టెంబర్! ఇలా ఉంది మీ పులి బాధ?" అడిగారు డి. ఎఫ్. ఓ.

గబగబా చెప్పాం.

జరిగినదంతా పూసగుచ్చినట్టు చెప్పారు. అప్పుడు చెప్పాడు. విశాఖ నుండి ఏమేం తెలాంటి వార్త లందాయో.

ఆవార్త వినే వచ్చామన్నారు.

ఆయనతో వచ్చినవారు తన ఫ్రెండ్సుని, [illegible] [illegible] గారిని అందరినీ పరిచయం చేశాడు.

సార్! భోజనాల ఏర్పాట్లు [illegible]

"ఏం అవసరం లేదు. అంతా [illegible] సిద్ధంగా తెచ్చుకున్నాం. అదుగో ఆ జీపులో మేక నొ దాన్ని కూడా తెచ్చాం. ఏరా, అప్పన్నా, ఎక్కడ కడదాం మేకపిల్లని ఎక్కడ కడితే మంచిది?" అన్నాడు డి. ఎఫ్. ఓ.

[illegible] నవ్వుతూ [illegible] అందరూ [illegible] జరిగిపోతున్నాం. నరే! [illegible] వందడి. ఈరోజు పులి అసలు [illegible]" అన్నాడు అప్పన్న.

"మేమంతా సరదాపడ్డాం, అంతా పెద్దవాళ్ళం రాదంటావేమిటూ? మొందరు [illegible] ఎక్కడ కట్టాలో చెప్పు" అని గద్దించాడు డి.ఎఫ్.ఓ.

"చిత్తం. ఆ చింతచెట్టే బాగుంటుంది" అని ఎదురుగుండా రోడ్డు పక్కనున్న చింత [illegible] చూపాడు అప్పన్న.

"[illegible] — ఆ ఖాళీ [illegible] డి. ఎఫ్. ఓ.

"బాబూ! ఫీల్డు [illegible] లేని రోళ్ళను పాడుచేయకండి" అన్నాడు అప్పన్న.

"ఓరి వెధవా! మన చింత గుండి ముందుగా ఇంకా లేబర్లేందుకు? తరలిరమ్మని [illegible] కానిస్తే ఏదో ఒకటి తినేసి పవర్లో బంగళా మీద కూర్చోవచ్చు. ఇప్పుడు ఫీల్డు వెళ్ళాలంటే అవసరమేమిటి?" అని గదిరించి అడిగాడు డి.ఎఫ్.ఓ.

"అందులేదు, బాబూ, తరంచినట్టు వాళ్ళే తెలిసి నారు. తెలా రోదికి వినోద దూరాలకి పోయేటట్టే చెప్పాలి. అదిగాక నీళ్ళని, నిప్పుల్ని . ." అన్నా డు అప్పన్న.

"[illegible] [illegible]" అన్నారు.

[illegible]

చేసి [illegible] డి. ఎఫ్. ఓ. [illegible]

[illegible] డి. ఎఫ్. ఓ. [illegible]

[illegible]

"[illegible]" అని [illegible]

"[illegible]?" [illegible] చేశా.

[illegible] అప్పన్న.

[illegible] డి. ఎఫ్. ఓ. కూడా [illegible]

[illegible]

"[illegible]" అన్నారు డి. ఎఫ్. ఓ. [illegible]

[illegible] పనులన్నీ ముగిశాయి.

బంగళాలో ఉన్న వాళ్ళు బంగళాలోనే ఉండిపోయారు.

విరమ్మై పిలిస్తే తప్ప బయటికి రాగూడదు. చప్పుడు చేయగూడదు అని ఉత్తర్వుల జారీ అయ్యాయి.

చింతవిహార ఐదుగురు మాత్రం కూర్చోవడానికి మాటు సిద్ధమైంది.

డి. ఎఫ్. ఓ. వారి మిత్రులిద్దరూ, నేనూ, అప్పన్న మాటులో కూర్చోవాలని నిర్ణయమైంది.

"నేనూ మీటరీవాణ్ణే సార్" అంటూ డి. ఎఫ్. ఓ. డ్రైవరు ఎంత ప్రాధేయపడినా ఖాళీలేని కారణంగా ఛాన్సు దొరకలేదు. మా టెక్కాము.

డి. యఫ్. ఓ. మరొక మిత్రుడూ రైఫిల్స్ పుచ్చుకున్నారు.

మరో మిత్రుడు సెర్చిలైటు పుచ్చుకున్నాడు.

అప్పన్న కో సెర్చిలైటిచ్చారు.

"యంగ్‌మేన్, బి యె విట్‌నెస్" అని నా భుజం తట్టాడు. డి. యఫ్. ఓ.

సెర్చిలైట్ ఎలా ఆపరేట్ చేయాలో అప్పన్నకు బోధపర్చాడు డి. యఫ్. ఓ.

"చప్పుడుని బట్టి నేను చెప్పేదాకా తమరు మాత్రం ఆ లైటేయకండి బాబూ" అని రెండో సెర్చిలైట్ ఆపరేటర్‌కి చెబుతున్నాడు అప్పన్న.

ఎక్కడో పులి మూలిగినట్లు మూలిగి ఘాండ్రించింది.

"మేటింగ్ సీజన్ సార్" నా కొద్దిపాటి అనుభవాన్ని పురస్కరించుకుని నా నా లెడ్జి ఎగ్జిబిట్ చేశాను.

"ఒక వేళ లైటేసినా గభీమని కొట్టెయ్యకండి, బాబూ! పులి అవునో, కాదో చూసి కొట్టండి" అన్నాడు అప్పన్న.

"పులి ఈ పరిసరాల్లో అరుస్తూ ఉంటే పులిగాక ఇంకా, దుప్పి ఇటుకేసి వస్తాయేట్రా?" అన్నాడు డి. యఫ్. ఓ.

"ఎందుకు రావు, బాబూ? మనకంటే పల్లవాలిన భయంగాని అటికేటి భయుం? దాని వాసన పసికట్టి ఎడమెడంగా తిరుగుతాయంతే గాని ఇంట్లో దూరి తలుపేసుకోవు" అన్నాడు అప్పన్న.

అప్పన్న వేసిన జోక్‌కి అందరమూ నవ్వాము.

"ఏవేళప్పటికి వస్తుంది రోజూ?" అనడిగాడు డి. ఎఫ్. ఓ.

"ఎంత సార్, పది. మొన్నయితే పదికూడా కాలేదు గదూ, అప్పన్నా?" అన్నాను.

"చిత్తం.ఇయ్యాల కాస్త ఆలస్యం కావచ్చు బాబూ. రేపొద్దుట పిరప్పట్టు సంతగదా? కిందకి దిగెళ్ళేటోళ్ళ తొందడి పది గంటలదాకా ఉండొచ్చు."

"ఏది ఏమైనా పదే తొమ్మిదనే సరికి అటూ పైన తొ ప్పడుండకూడదు" అన్నాడు డి. ఎఫ్. ఓ.

నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నాము.

నాకు చావు తప్పదనుకుందో లేక ఆ ఒంటరితనం దుర్భరమే అయ్యిందో మేక దీనంగా అరుస్తోంది.

ఎక్కడో పులి, మరెక్కడో కణితి కాస్త కేడాలో అరిచాయి.

దగ్గర్లోనైతే ఎంత బాగుణ్ను అని నా లోలోపలే అనుకున్నాను.

దూరాన్న కొండ గొర్రె అరిచింది.

దగ్గర్లో ఆకులు చప్పుడయ్యాయి.

"వస్తుంది బాబూ" గుస గుసా అన్నాడు అప్పన్న.

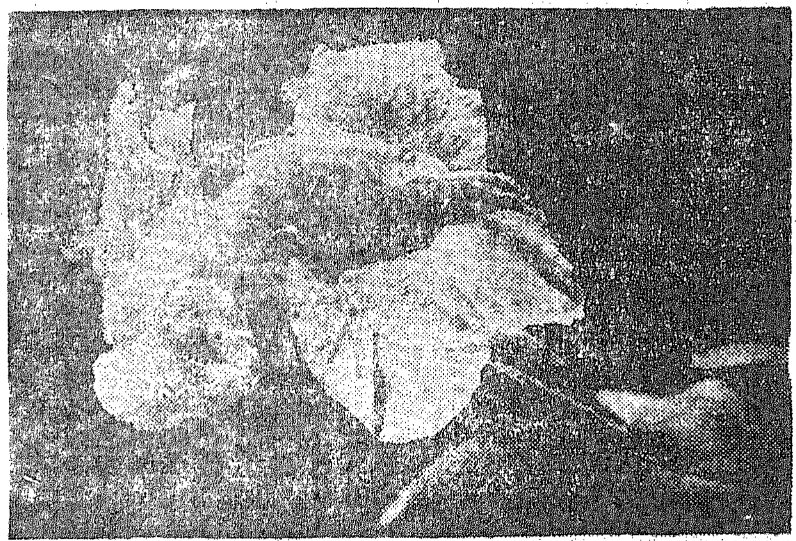

ఛాయాచిత్రం
కృష్ణ అప్పారావు, మద్రాసు—33

"ఇస్...." అన్నాడు డి. ఎఫ్. ఓ. ఇంకా నెమ్మదిగా చెప్పాలన్నట్టు.

ఏదో నడుస్తున్నట్టుంది.

చప్పున సెర్చిలైట్ వేశాడు డి.ఎఫ్.ఓ. మిత్రుడు.

"అది ఎలుగుబంటిలే బాబూ" అంటూనే ఉన్నాడు అప్పన్న.

కాని అది మొదుగా చూస్తే కణితి.

చప్పున లైటార్పేశాడు పెద్దమనిషి.

అప్పన్న శబ్దగ్రాహ్య శక్తిని శంకించాల్సొచ్చింది.

"చంపేసినారు సార్. తొందరపడి లైటేసేసినారు. మరింతలో ఆ పులిటొచ్చేదా" అని గొణుగుతున్నాడు అప్పన్న.

"ఉష్" అన్నాడు డి. ఎఫ్. ఓ.

ఓ పావుగంట గడిచాక అడుగ తీసి అడుగేస్తున్నట్టు చప్పుడు.

దగ్గర్లోనే పులి ఘాండ్రించింది.

"బాబూ! తొందరపడకండి. ఆ అరిసింది పులేగాని నడుస్తుంది మనిషి" అన్నాడు అప్పన్న.

అప్పన్న మాట మీద కొంచెం గా అందరికీ గురి తప్పిందేమో ఈ సారి అడుగుల చప్పుడు వినిపించినప్పటికీ, పులే అయి ఉంటుందా అని ఇద్దరూ రైఫిల్సు సిద్ధంగా ఉన్నారు.

అసలే అల్లంత దూరంగా గొర్రె ఆ తలాయన లైటేశాడు.

"బాబ్బా" అంటున్నాడు అప్పన్న.

ఆశ్చర్యం ఆడప్పులి! పులికంటే పులిగదూ—ఆడ మనిషి! ఓ చేత కుండలిసా రెండో చేతిలో గొడ్డలి పారతోసి నెమ్మదిగా లొద్దంట నడిచి వస్తున్నదల్లా ఫ్లడ్‌లైట్‌కు కదిలింది నిలబడి పోయింది.

"మై గాడ్!" అన్నాడు డి. ఎఫ్. ఓ.

"ఆడ మనిషి, ఇంత భయంకర వాతావరణంలో, ఆల్ ఎలోన్, ఓ ఒంటరిగా, ఇలా... ఎవరిదిరా అది?" అన్నాడు డి. ఎఫ్. ఓ.

"మన లేగ బొట్టే, బాబు. పేరు బిచ్చి—తండాలో మనిషి" అన్నాడు అప్పన్న.

"అప్పన్నా?" అన్నాను నేను.

బొబ్బిలని చీకట్లో నా రెండు కాళ్ళూ తడిని నాటి మీద చెయ్యేశాడు.

"వెళ్ళి అదెందుకొస్తుందో అడుగు" అన్నాను.

నిలబడ్డ బిచ్చి నిలబడ్డ కాడే ఉండిపోయింది.

దిగి వెళ్ళాడు అప్పన్న.

బిచ్చి వెనుదిరిగి వెళ్ళిపోయింది.

"అవేవిటి ఆడదాన్ని ఒంటరిగా పంపేస్తున్నాడని?" అన్నాడు డి.ఎఫ్.ఓ. "కొండజాతి మనిషి లెండి సార్. వాళ్ళకేం భయం? అదే వెళ్ళి పోతుంది" అన్నాను.

అప్పన్న తిరిగొచ్చి "మకాంలో నీళ్ళనుక్కు లేవంట బాబూ, అందుకని కుండేసు కొచ్చింది" అని చెప్పాడు.

ఆ రాత్రి తెల్లవార్లూ జాగరం చేసినా పులి రాలేదు.

బిచ్చి వచ్చి చెడగొట్టిందని డి. ఎఫ్. ఓ. తిట్టుకున్నాడు.

పొద్దుటే అప్పన్నను "చంపావు గదరా!" అన్నాను చాటుగా తీసుకెళ్ళి.

వాడు బిచ్చిని మరిగాడని ఎవరో చెప్పగా విన్నాను. పులి భయాన్ని వాణ్ణి బంగ్లాలో ఉంచేస్తే వాడుచేసిన పని ఇది. బిచ్చిని రోజూ బంగ్లాకే రప్పించుకొంటున్నాడన్నమాట! కుండలో తలపెట్టి పులిలా అరిచే విద్య కొండవాళ్ళలో చాలా మందికి వచ్చని విన్నాను. పులిలా అరుస్తూ వచ్చి, గొడ్డుపారతో తలుపులుగొట్టి ఇవ్వాళన్నా మమ్మల్ని హడల గొట్టిన పులి బిచ్చి.

మాకు బాపటగా నిలబడిన ధీరుడు అప్పన్న.

ఎక్కడో దూరాన్నో దగ్గరలో అసలు పులి అరిచి వుండొచ్చు. అతిసమాపాన్న అరచిన పులి బిచ్చి.

అప్పన్న నా కాళ్ళ మీద చెయ్యేయక పోతే నా కీ యదార్థం స్ఫురించేది గాదు.

"బాబ్బాబు రక్షించాల" అన్నాడు.

"సర్లే పో, రోగ్" అన్నాను.

కాని మూడురోజులు డి. ఎఫ్. ఓ. బృందంతో పాటుగా పులి కాయడం తప్పలేదు.

ఆ మూడురోజుల్లో అతిథి మర్యాదలకైన ఖర్చు తగిన మొత్తం దుమ్మైంది. అది వేరే సంగతి.

పులి కానవడి ఆఖరికి జింకనన్నా కొట్టకుండా "బేడ్ లక్" అంటూ ఐదోరోజు తరలి పోయింది డి.ఎఫ్.ఓ. బృందం.

*